

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 og om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 768/2005, (EF) nr. 1967/2006 og (EF) nr. 1005/2008 og ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1139 for så vidt angår fiskerikontrol

(COM(2018) 368 final — 2018/0193 (COD))

(2019/C 110/22)

Ordfører: **Emilio FATOVIC**

Anmodning om udtalelse	Europa-Parlamentet, 10.9.2018 Rådet, 5.7.2018
Retsgrundlag	Artikel 43, stk. 2, og 304 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde
Plenarforsamlingens beslutning	19.6.2018 og 18.9.2018
Kompetence	Sektionen for Landbrug, Udvikling af Landdistrikterne og Miljø
Vedtaget i sektionen	27.11.2018
Vedtaget på plenarforsamlingen	12.12.2018
Plenarforsamling nr.	539
Resultat af afstemningen (for/imod/hverken for eller imod)	219/1/2

1. Konklusioner og anbefalinger

1.1. Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg er i store træk enig i Kommissionens lovforslag om fiskerikontrol. Nogle af de problemer, som interessenterne i sektoren tidligere har gjort opmærksom på, behandles dog enten ikke, eller der er ikke fundet nogle klare løsninger på dem.

1.2. EØSU gentager princippet om, at bæredygtighed skal ses i et økonomisk, socialt og miljømæssigt perspektiv. I det lys gør udvalget opmærksom på, at Kommissionens forslag ikke bygger på en klar konsekvensanalyse af de økonomiske og sociale virkninger, hvilket ville have været formålstjenlig på baggrund af den alvorlige krise i sektoren i adskillige europæiske lande, der har ramt beskæftigelsen og økonomien i kystsamfundene hårdt.

1.3. Kommissionens forslag tager ikke to alvorlige og relevante forhold som brexit og klimaændringerne i betragtning. Begge vil — på hver sin måde — ændre den måde, hvorpå fiskeriet foregår, og hvor det foregår, og kræver derfor en nærmere analyse og foranstaltninger for ikke at skabe ubalancer inden for fiskeriet.

1.4. Kontrol- og sanktionssystemet, som bygger på det såkaldte »pointsystem for licenser«, bør gennemføres på en konsekvent og ensartet måde i hele EU for at sikre fair konkurrence mellem de erhvervsdrivende og garantere kvaliteten og sporbarheden af fiskevarer i alle europæiske borgeres interesse og af hensyn til deres sundhed. Samtidig bør sanktionerne baseres på kriterier for risikostyring og i praksis være forholdsmæssige og afskrækkende.

1.5. Der er ifølge EØSU ikke tvivl om, at digitalisering er et vigtigt instrument til at garantere reel og effektiv kontrol. Udvalget gør dog opmærksom på, at fiskernes forpligtelser ikke er blevet væsentligt mindre i forhold til den tidligere lovgivning (hvilket navnlig gælder for fiskeri af mindre omfang), og at de heller ikke er blevet forenklet tilstrækkeligt, sådan som Kommissionen havde bebudet. Udvalget anbefaler, at der foretages en supplerende analyse af den reelle anvendelighed af bestemte regler med særlig fokus på fartøjer med en længde på < 10 meter.

1.6. EØSU er imod den horisontale pligt til installation af kameraovervågning på fartøjer, som, det mener, er i strid med grundlæggende arbejdsretlige bestemmelser, privatlivets fred og reglerne om forretningshemmigheder. Det foreslår derfor, at medlemsstaterne foretager risikovurderinger for bestemte flådesegmenter, hvor der generelt er en høj risiko for alvorlige

overtrædelser, og at kontrolmyndighederne kræver, at fartøjer, som tidligere ikke har overholdt reglerne, installerer kameraovervågning. For at kontrollere at landingsforpligtelsen respekteres, foreslår EØSU øget brug af observatører om bord og anbefaler, at der etableres en frivillig ordning om indførelse af kameraovervågning med incitamenter for de fartøjsere, der vælger at tilslutte sig ordningen. Samtidig henstiller udvalget, at fartøjer, der har begået flere alvorlige overtrædelser, midlertidigt underlægges pligten til kameraovervågning.

1.7. Den nye Europæiske Hav- og Fiskerifond for perioden 2021-2027 får en vigtig rolle med hensyn til få tilpasset de europæiske fartøjer til de nye lovgivningsbestemmelser. Det er vigtigt, at der er let adgang til midler på nationalt niveau for alle ansøgere. Især er udvalget modstander af, at der indføres regler med tilbagevirkende kraft, hvorefter fartøjsere i tilfælde af én enkelt alvorlig overtrædelse forpligtes til at tilbagebetale eventuelt tidligere modtagne beløb, der er aflagt korrekt regnskab for.

1.8. EØSU gør opmærksom på, at de fleste tilfælde af svig og manglende overholdelse af grundlæggende arbejdsstandarder og miljøbestemmelser forekommer i tredjelande. Alligevel lander fisk, som er resultatet af denne ulovlige praksis, forholdsvis let på de europæiske borgers middagsbord. Det er vigtigt, at de nye sporbarhedssystemer også løser disse problemer gennem overvågning i hele forsyningskæden. Derudover bemærker udvalget, at der stadig i dag konstateres tilfælde af udnyttelse af arbejdstagere på europæiske fartøjer. Det anbefaler derfor, at kontrolmyndighederne er særligt opmærksomme herpå, og at der fastlægges strenge sanktioner, så fænomenet kan kommes til livs.

1.9. EØSU gør opmærksom på, at de vellykkede modeller i de flerårige planer for enkeltartsfiskeri er svære at overføre til blandet fiskeri, hvilket har alvorlig indvirkning på miljøet og økonomien. Derfor anbefaler udvalget et mere tilbundsående dataindsamlingsystem for fiskebestandene med henblik på at udarbejde ad hoc-strategier, der kan beskytte biodiversiteten bedre, uden at det går alt for meget ud over fiskeriet.

1.10. EØSU mener, at incitamenterne for fiskere til at aflevere net på land bør udvides til at omfatte alt havaffald, som opsamles under fiskeri. Dette initiativ er afgørende for at holde havene rene, eftersom det i dag er fiskerne, der må betale for at rense havet for en forurening, som de ikke selv har forårsaget. EØSU mener, at fiskerne med den rette uddannelse kan tilføre stor merværdi, hvor de på den ene side bidrager til at rense havet og på den anden side til at sætte gang i en god cirkel for økonomisk integration af den udførte aktivitet.

2. Indledning

2.1. Om den fælles fiskeripolitik bliver vellykket, er hovedsagelig betinget af, at der gennemføres en effektiv kontrol- og håndhævelsesordning. Foranstaltninger derom er medtaget i fire forskellige retsakter: 1) fiskerikontrolforordningen, 2) forordningen om oprettelse af Det Europæiske Fiskerikontrolagentur (EFCA), 3) forordningen om en ordning, der skal bekæmpe ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (IUU-forordningen) og 4) forordningen om en bæredygtig forvaltning af de eksterne fiskerflåder.

2.2. Med undtagelse af forordningen om en bæredygtig forvaltning af de eksterne fiskerflåder, som er blevet ændret for nylig, blev den nuværende fiskerikontrolordning udformet inden reformen af den fælles fiskeripolitik, og den er derfor ikke i fuld overensstemmelse hermed. Desuden er foranstaltningerne mere end 10 år gamle og tager ikke hensyn til nuværende og fremtidige behov for så vidt angår fiskeridata og flådekontrol, ligesom de heller ikke er tilpasset ny praksis og nye teknikker inden for fiskeriet eller de nye kontrolteknologier og dataudvekslingssystemer. Endelig afspejler de heller ikke nogle vigtige initiativer, som EU har vedtaget, såsom strategien for plast, strategien for det digitale indre marked og strategien for havforvaltning.

2.3. Så selv om den nuværende fiskerikontrolordning har forbedret situationen i forhold til tidligere, påviste Kommissionens REFIT-evaluering, en særberetning fra Revisionsretten og en beslutning fra Europa-Parlamentet en række mangler. De interesserede parter har bekræftet begrænsningerne i den nuværende ordning. Heraf udspringer behovet for at revidere hele den gældende lovgivning.

3. Resumé af Kommissionens forslag

3.1. Kommissionens forslag går ud på at ændre fem forordninger med henblik på at: 1) bygge bro over kløfterne mellem den fælles fiskeripolitik og andre EU-politikker, 2) forenkle lovgivningsrammen og mindske den administrative byrde, 3) forbedre tilgængeligheden, pålideligheden og fuldstændigheden af fiskeridata og -oplysninger, navnlig af fangstdata, og muliggøre udveksling og deling af oplysninger, og 4) fjerne hindringerne for udviklingen af en kultur for overholdelse af reglerne og ligebehandling af operatører inden for og på tværs af medlemsstaterne.

3.2. *Ændringer af Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009* ⁽¹⁾ om oprettelse af en EF-kontrolordning med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik

3.2.1. Inspektion og overvågning. Afklaring af inspektionsproceduren, kontrollørernes opgaver og fartøjsførernes og operatørernes opgaver. Digitalisering af inspektionsrapporter med henblik på en bedre anvendelse og udveksling af data mellem relevante myndigheder og medlemsstater.

3.2.2. Sanktioner. Indførelse af en liste over fælles kriterier for at fastslå, hvilke typer af overtrædelser der er alvorlige. Fastlæggelse af obligatoriske administrative sanktioner og minimumsbøder for alvorlige overtrædelser med henblik på at forøge den afskrækkende virkning af sanktionssystemet og gøre det mere effektivt i alle medlemsstater og sikre ensartede spilleregler. Desuden styrkes og præciseres »pointsystemet« for fartøjer med licens.

3.2.3. Data. Indførelse af obligatoriske digitaliserede sporings- og fangstrapporteringssystemer, som er gældende for alle EU-fartøjer, herunder fartøjer med en længde overalt på < 12 meter. For fiskeri af mindre omfang indføres der et forenklet system via mobiltelefon. Også rekreativt fiskeri bliver underlagt en strengere kontrol. Brugen af digitale instrumenter skal garantere fuld sporbarhed i forsyningskæden (herunder for produkter importeret fra tredjelande) og systematisk overvågning af de aktiviteter, der finder sted på fartøjerne, bl.a. ved hjælp af kameraovervågning, med henblik på at kontrollere landingsforpligtelsen.

3.2.4. Tilpasning til andre EU-politikker. Rapportering af tabte fiskeredskaber forenkles ved hjælp af en mere nøjagtig udfyldelse af (elektroniske) logbøger. Forpligtelsen til at have det nødvendige udstyr om bord til bjergning af tabte redskaber kommer også til at omfatte fartøjer på < 12 meter. Der indføres bestemmelser om mærkning og kontrol af fiskeredskaber til rekreativt fiskeri.

3.3. *Ændringer af Rådets forordning (EF) nr. 768/2005* ⁽²⁾ om oprettelse af Det Europæiske Fiskerikontrolagentur

3.3.1. Med forslaget udvides det geografiske omfang af fiskerikontrolagenturets inspektionsbeføjelser, som ikke længere er begrænset til internationale farvande. Der indføres ændringer, som forenkler forvaltningen og udvekslingen af oplysninger, men også bestemmelser, som forenkler agenturets finansieringsprocesser.

3.3.2. I juli 2018 supplerede Kommissionen disse foranstaltninger med forslag COM(2018) 499, der tog sigte på at kodificere forordning (EF) nr. 768/2005 om oprettelse af EFCA ved at erstatte og indarbejde de forskellige forordninger i ét dokument. EØSU har allerede behandlet dette forslag i en særskilt udtalelse ⁽³⁾.

3.4. *Ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008* ⁽⁴⁾ om en EF-ordning, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri

3.4.1. Ændringerne af EU's ordning for fangsttaster omfatter oprettelsen af en database til forvaltning af fangsttaster (CATCH), som gør det muligt at foretage risikobaseret kontrol, begrænse muligheder for svigagtig import og mindske medlemsstaternes administrative byrde. De operationelle funktioner i CATCH udvikles i forskellige faser. Kommissionen tillægges delegerede beføjelser og gennemførelsesbeføjelser vedrørende CATCH-databasens funktioner og videreudvikling. Inspektioner og sanktioner tilpasses til de nye lovgivningsrammer.

4. Generelle bemærkninger

4.1. Der er almindelig enighed om Kommissionens lovinitiativ, som er i tråd med medlemsstaternes, de regionale og lokale myndigheders og de interesserede parters tilkendegivne holdninger. Initiativet har nemlig til formål at præcisere lovgivningsrammen for kontrollerne og forenkler, moderniserer og tilpasser den til den politiske og lovgivningsmæssige udvikling, således at retssikkerheden garanteres, og lovgivningen reelt kan gennemføres på en ensartet måde i hele Den Europæiske Union.

⁽¹⁾ EUT L 343 af 22.12.2009, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 128 af 21.5.2005, s. 1.

⁽³⁾ EØSU's udtalelse (NAT/756) om Det Europæiske Fiskerikontrolagentur (kodifikation) (EUT C 62 af 15.2.2019, s. 310).

⁽⁴⁾ EUT L 286 af 29.10.2008, s. 1.

4.2. En grundig analyse af forslaget viser, at på trods af den omfattende høringsproces, som Kommissionen nævner, er nogle af de problemer, som de berørte parter i fiskerisektoren pegede på (f.eks. vedrørende landingsforpligtelsen, det omfattende bureaukrati og sanktionssystemets proportionalitet), ikke tilstrækkeligt afspejlet i det nye lovforslag, og/eller der er ikke fundet klare løsninger på dem ⁽⁵⁾.

4.3. EØSU gentager princippet om, at bæredygtighed skal ses i et økonomisk, socialt og miljømæssigt perspektiv. Ud fra den betragtning er bæredygtigt fiskeri stadig hovedmålsætningen, men der skal også være forudsætningerne for, at fiskerisektoren kan nå denne målsætning. Miljøforanstaltningerne kan således ikke adskilles fra behovet for at forbedre andre vigtige aspekter som arbejdsforhold og sikkerhed på arbejdspladsen, generationsskifte, virksomhedernes rentabilitet, uddannelse af de ansatte og kystsamfundenes levedygtighed.

4.4. EØSU konstaterer, at to alvorlige og relevante forhold som brexit og klimaændringerne ikke tages i betragtning i forslaget til forordning. Det første bør således indebære en omfattende revision af stabilitetsmekanismen og en indskrænkning af fiskerimulighederne i farvande, der i dag er EU-farvande. På den anden side forårsager klimaændringerne betydelige ændringer i fisks adfærd og levesteder, hvilket viser sig i de store og stadig hyppigere fiskevandring.

4.5. EØSU bemærker, at Kommissionens forslag ikke bygger på en klar konsekvensanalyse af de økonomiske og sociale virkninger. Dette er så meget desto alvorlige i lyset af, at fiskeriet i nogle regioner i EU har været i krise i over 20 år, og at de foranstaltninger, som Kommissionen hidtil har truffet med hensyn til bæredygtighed og akvakultur, ikke har været nok til at vende udviklingen ⁽⁶⁾. Derfor opfordrer udvalget til, at GD for Beskæftigelse øjeblikkeligt sætter gang i en omfattende debat inden for rammerne af den sektorspecifikke dialog ⁽⁷⁾ med henblik på at finde frem til de mest velegnede foranstaltninger til at vurdere og eventuelt kompensere for forslagernes økonomiske og sociale indvirkninger ⁽⁸⁾.

4.6. I en nylig kritisk rapport fra Den Europæiske Revisionsret lægges især vægt på, at kontrol- og sanktionssystemet, som bygger på det såkaldte »pointsystem for licenser«, gennemføres på en konsekvent og ensartet måde i hele EU for at sikre dels fair konkurrence mellem de erhvervsdrivende, dels fiskevarernes kvalitet og sporbarhed i alle europæiske borgers interesse og af hensyn til deres sundhed.

4.7. Der er ifølge EØSU ikke tvivl om, at digitalisering er et vigtigt instrument til at garantere reel og effektiv kontrol. Det er ligeledes positivt, at der indføres forenklede digitale kontrolsystemer for fartøjer med en længde overalt på < 12 meter (f. eks. via en geolokaliseringssapp på mobiltelefonen), også selv om der på åbent hav er store områder uden mobildækning, og hvor det er umuligt at holde øje med fartøjerne). Udvalget gør dog opmærksom på, at fiskernes forpligtelser ikke er blevet væsentligt mindre i forhold til den tidligere lovgivning (hvilket navnlig gælder for fiskeri af mindre omfang), og at de heller ikke er blevet forenklet tilstrækkeligt, sådan som Kommissionen havde bebudet.

4.8. De digitale kontrolsystemer bør give en reel besparelse, både økonomisk og tidsmæssigt. Det vil være muligt at lade alle forpligtelserne gælde for fiskeri af mindre omfang, idet medlemsstaterne har en overgangsperiode på to år, som gør det muligt at tage højde for lokale forhold, men det kan blive besværligt for fartøjer med en længde overalt på < 10 meter, som ofte er uden styrehus og kun har ét besætningsmedlem. Udvalget anbefaler derfor, at der foretages en yderligere undersøgelse med henblik på at vurdere den reelle gennemførlighed, så der findes en balance mellem behovet for kontrol og fiskernes reelle muligheder for at udføre alle disse opgaver.

4.9. EØSU bemærker i den forbindelse, at de indførte foranstaltninger, der tager sigte på at skabe klarhed omkring sanktionssystemet, utvivlsomt vil være gavnlige for sektoren. Det er dog helt afgørende, at de gennemføres på ensartet vis i medlemsstaterne, og at de reelt er baseret på kriterier for risikostyring, er proportionelle og har en afskrækkende virkning. Analysen af forslaget afdækker en vis inkonsekvens, f.eks. at bødernes størrelse skal være afhængig af de fangede fisks markedsværdi (mellem to og fem gange produktets værdi), som — alt efter geografisk område, årstid og forekomsten af en bestemt art — kan svinge betydeligt og endda fungere som incitament til at bryde loven.

⁽⁵⁾ MEDAC, LDAC og Europêche har flere gange fremsat anmodninger og specifikke forslag til løsning af de aktuelle problemer i sektoren, og disse afspejles ikke i Kommissionens foreslåede lovgivningspakke.

⁽⁶⁾ I Italien, som har en 8 000 km lang kyststrækning, er antallet af fiskerifartøjer faldet med ca. 33 % i de sidste 30 år. Fartøjerne er i gennemsnit 34 år gamle og i akut behov for modernisering eller for at blive udskiftet med nye fartøjer. I løbet af disse 30 år er 18 000 arbejdspladser gået tabt (27 000 er beskæftiget inden for fiskeriet i Italien). Tal fra Italiens ministerium for landbrug, fødevarer og skovbrug 2016.

⁽⁷⁾ Inden for rammerne af EU's sektordialogudvalg for havfiskeri.

⁽⁸⁾ EØSU's udtalelse (NAT/749) om Den Europæiske Hav- og Fiskerifond (EHFF) (se side 104 i denne EUT).

4.10. Den Europæiske Hav- og Fiskerifond er et instrument af afgørende og uundværlig betydning for omstillingen til det nye kontrolsystem, som Kommissionen lægger op til. Udvalget er modstander af det princip, der allerede er medtaget i det nuværende kontrolsystem og den nuværende Europæiske Hav- og Fiskerifond, og hvorefter en alvorlig overtrædelse betyder øjeblikkelig tilbagebetaling af eventuelle EU-midler, der er modtaget i de fem foregående år. Denne strenge bestemmelse med tilbagevirkende kraft er en af hovedårsagerne til forsinkelserne i opnåelsen af målene for Den Europæiske Hav- og Fiskerifond, da den har fået mange fiskere til ikke at ansøge om EU-midler af frygt for at skulle tilbagebetale dem som følge af overtrædelser, der anses som alvorlige, men som undertiden straffes med en meget lille bøde. Der skal således være garanti for større forholdsmæssighed i sanktionerne, så de ikke bliver til et negativt incitament i stedet for blot at være afskrækkende.

4.11. EØSU er helt imod pligten til at installere kameraovervågning på alle fiskerfartøjer for at kontrollere, at landingsforpligtelsen overholdes. EØSU mener, at denne type foranstaltninger er i strid med grundlæggende arbejdsretlige bestemmelser, privatlivets fred og reglerne om forretningshemmeligheder, ikke mindst fordi de er fastlagt horisontalt og ikke begrundet i eventuelle risici som følge af gentagne tidligere overtrædelser af lovgivningen. Det foreslår derfor, at medlemsstaterne foretager risikovurderinger for bestemte flådesegmenter, hvor der generelt er en høj risiko for alvorlige overtrædelser, og at kontrolmyndighederne kræver, at fartøjer, som tidligere ikke har overholdt reglerne, installerer kameraovervågning. Udvalget er overbevist om, at det ikke er ved at overvåge og kontrollere fiskeriaktiviteterne i bedste »Big Brother«-stil, at man når målsætningerne om miljømæssig bæredygtighed og får sat gang i et opsving i sektoren, men snarere ved hjælp af klare, sikre og gennemsigtige bestemmelser og sanktioner, som anvendes på effektiv og ensartet vis i hele EU.

4.12. Konkret foreslår EØSU, at man gør bedre og mere konsekvent brug af observatører om bord. Det anbefaler desuden, at der indføres en frivillig ordning for installation af kameraer med incitamenter som f.eks. muligheden for at øge fangstkvoten pr. art som svarer til MSY (maksimalt bæredygtigt udbytte) ved at gøre brug af den pågældende medlemsstats ikke udnyttede kvotereserve eller prioriterede og forenklede kontrol- og landingsmekanismer. Samtidig henstiller udvalget, at fartøjer, der har begået flere alvorlige overtrædelser, underlægges pligten til kameraovervågning midlertidigt.

4.13. EØSU mener, at den nye Europæiske Hav- og Fiskerifond for perioden 2021-2027 får en vigtig rolle med hensyn til få tilpasset de europæiske fartøjer til de nye lovgivningsbestemmelser. Det er navnlig vigtigt, at der er let adgang til midler på nationalt niveau for alle ansøgere.

4.14. Som allerede understreget i andre udtalelser⁽⁹⁾ mener EØSU, at det er vigtigt, at fiskerikapaciteten fastlægges i forhold til mere hensigtsmæssige parametre for tonnage og motoreffekt, som er faktorer, der er afgørende for at garantere besætningens sikkerhed om bord og for at opnå nogle mere bæredygtige CO₂-emissionsniveauer.

5. Særlige bemærkninger

5.1. Overfiskeri er uden tvivl en af hovedårsagerne til nedgangen i havfiskebestande. Dog mener udvalget, at overfiskeri skal ses i sammenhæng med andre skadelige påvirkninger af marine arter som forurening, klimaændringer, havtransport, undervandsboringer (støjforurening). En mere åben tilgang er afgørende for udviklingen af effektive strategier for beskyttelse af marine levesteder.

5.2. En effektiv sanktionsordning bør være let og ligetil at håndhæve for at have afskrækkende virkning i praksis. Udvalget gør opmærksom på, at pointsystemet for licenser i nogle tilfælde kan gå ud over besætningen, selv om det i virkeligheden er fiskerfartøjsførerens beslutninger og adfærd, der sanktioneres, bl.a. med skrappe foranstaltninger som inddragelse af fiskerilicensen. I den periode, hvor fiskerilicensen er inddraget⁽¹⁰⁾, skal der være mekanismer for at beskytte de arbejdstagere på fiskerfartøjer, som har indgået kontrakter om partsfiskeri og risikerer at stå uden løn, medmindre de får arbejde på et nyt fartøj eller ligefrem skifter erhverv. Da der er tale om en sektor i vanskeligheder, risikerer denne fortsatte dræning af menneskelige ressourcer, kompetencer og viden at være endnu mere skadelig for udsigterne til et genopsving.

5.3. EØSU bifalder forslaget om at udvide kontrolsystemet til også at omfatte rekreativt fiskeri, hvor man for nylig har konstateret, at den gældende lovgivning for »klassisk« fiskeri er blevet omgået i en lang række tilfælde. Nærmere bestemt bør der være særlig fokus på rekreativt fiskeri som kilde til indtjening og holde det adskilt fra rekreativt fiskeri til eget brug eller forbrug. Denne foranstaltning er vigtig for at beskytte de fiskere, der overholder lovgivningen, og for at bekæmpe illoyal konkurrence og — i de mere alvorlige tilfælde — ulovligt fiskeri.

⁽⁹⁾ EØSU's udtalelse (NAT/749) om Den Europæiske Hav- og Fiskerifond (EHFF) (se fodnote 8).

⁽¹⁰⁾ Inddragelse af fiskerilicensen på grundlag af gentagne overtrædelser kan vare fra mindst fire måneder til højst et år, eller den kan inddrages permanent.

5.4. Udvalget er enig i, at det er vigtigt at sikre fiskevarernes sporbarhed, men afskaffelse af fritagelsen for forpligtelsen til at registrere anslåede fangster på < 50 kg i logbøger kan medføre stort besvær, ikke mindst for små fiskere. Når små fiskere skal udføre alle de bureaukratiske opgaver, der potentielt kan tage lang tid på have med blandet fiskeri som Middelhavet, risikerer de at skulle bruge alt for meget tid, inden fangsten landes, og vil måske ikke kunne sælge fisken til den bedst mulige pris. Derfor anbefaler udvalget at bevare de eksisterende tærskler og nøje overvåge, at dette ikke bliver årsag til uønskede virkninger.

5.5. Den nye sporbarhedsmekanisme, som Kommissionen har foreslået, er fornuftig, navnlig hvad angår importerede varer. De fleste tilfælde af svig og manglende overholdelse af de grundlæggende arbejdsstandarder (ILO-konventioner) og miljøbestemmelser konstateres således i tredjelande. Alligevel lander fisk, som er resultatet af denne ulovlige praksis, forholdsvis let på de europæiske borgeres middagsbord. Det skal dog bemærkes, at der stadig i dag konstateres tilfælde af udnyttelse af arbejdstagere på europæiske fartøjer⁽¹⁾, hvilket de ansvarlige for kontrollen skal være særligt opmærksomme herpå og sanktionere hårdt, således at fænomenet kommer endeligt til livs.

5.6. Udvalget gør opmærksom på, at det omfattende kontrolnet, der indføres, for at sikre sporbarheden ikke må afbrydes ved det »første salg«, da der skal være kontrol i hele forsyningskæden fra »hav til bord«. Også her anbefales det, at alle interessenter inddrages aktivt, fra grossister over forarbejdning til detailhandel.

5.7. Maltaerklæringen fra 2017, »MedFish4Ever«, er en hjørnesten i EU's indsats. EØSU mener dog, at visse tekniske foranstaltninger og foranstaltninger til bevarelse af fiskebestandene bør tilpasses de forskellige fangstmetoder og havets biologiske karakteristika. Især har EØSU konstateret, at de vellykkede modeller i planerne for enkeltartsfiskeri er svære at tilpasse blandet fiskeri med alvorlig indvirkning på miljøet og økonomien⁽²⁾. Derfor anbefaler udvalget et mere tilbunds gående dataindsamlingsystem for fiskebestandene med henblik på at udarbejde ad hoc-strategier, der kan beskytte biodiversiteten bedre, uden at det går alt for meget ud over fiskeriet⁽³⁾.

5.8. Som EØSU allerede har givet udtryk for i sine tidligere udtalelser⁽⁴⁾, er udvalget af den opfattelse, at kombinationen af et rigtigt kvotesystem og den ny landingsforpligtelse er et af sektorens store problemer. De høje omkostninger, der er forbundet med omstillingen til et mere bæredygtigt fiskeri (f.eks. selektive net), bør fuldt ud finansieres med støtte fra EHFF. EØSU ønsker et forenklet kontrolsystem, der er baseret på risikoanalyse, og som er pragmatisk, og forestiller sig, at omstillingen af et stort antal fartøjer kan fremmes med en betydelig indsats på nationalt plan.

5.9. Kommissionen foreslår, at alle fiskeprodukter vejes af registrerede operatører ved landingen inden lagring, transport og salg. EØSU finder det vigtigt, at muligheden for stikprøvekontrol bibeholdes. Endvidere anbefaler det — i de tilfælde, hvor fiskeprodukterne transporteres, inden de bringes i omsætning, eller det første salg foregår i et tredjeland — at bibeholde den gældende frist på 48 timer efter landing for fremsendelse af den krævede dokumentation til de kompetente myndigheder for at undgå forsinkelser og deraf følgende kvalitetsfordingelse.

⁽¹⁾ Jf. artikel i The Guardian *We thought slavery had gone away: African men exploited on Irish boats.*

⁽²⁾ Den Almindelige Kommission for Fiskeri i Middelhavet (GFCM), *The State of Mediterranean and Black Sea Fisheries*, 2016, s. 26. Som GFCM under FAO har påvist er det nemmere at fiske målrettet i et hav, hvor der kun lever få arter, da det er enklere at fastlægge fangstbegrænsninger. Omvendt ved blandet fiskeri, hvor mange fiskearter lever i det samme havområde.

⁽³⁾ EØSU's udtalelse om flerårig plan for fiskeriet efter små pelagiske arter i Adriaterhavet (EUT C 288 af 31.8.2017, s. 68). EØSU's udtalelse (NAT/749) om Den Europæiske Hav- og Fiskerifond (EHFF) (se fodnote 8).

⁽⁴⁾ EØSU's udtalelse om landingsforpligtelse (EUT C 311 af 12.9.2014, s. 68). Punkt 1.2: »Udvalget mener dog, at Kommissionens forslag er for kompliceret og vil give fiskerne uforholdsmæssigt og unødvendigt meget ekstraarbejde, når landingsforpligtelsen skal gennemføres. Udvalget mener derfor, at man bør gå efter nogle mere pragmatiske, klare, enkle og fleksible regler, som virkelig giver fiskerne tid til at tilpasse sig i en overgangsperiode uden at blive ramt af hårde sanktioner.«

5.10. EØSU bifaldt Kommissionens forslag om engangsplast⁽¹⁵⁾ og navnlig incitamenterne til aflevering på land af ødelagte eller beskadigede fiskeredskaber for at gøre genanvendelsen lettere⁽¹⁶⁾. Sammen med den nye foranstaltning vedrørende havnene⁽¹⁷⁾ åbner denne foranstaltning op for nye scenarier og muligheder med hensyn til bæredygtigt fiskeri og cirkulær økonomi. EØSU mener, at incitamenterne for fiskere til at aflevere net på land bør udvides til at omfatte alt havaffald, som opsamles i forbindelse med fiskeri. Det er endvidere vigtigt, at indførelsen af udvidet producentansvar ikke indebærer, at virksomheder i fiskerisektoren påføres yderligere omkostninger ved køb af net. Den Europæiske Hav- og Fiskerifond kunne udgøre det mest velegnede finansielle instrument til at understøtte denne proces.

5.11. Dette initiativ er afgørende for at holde havene rene, eftersom det i dag er fiskerne, der må betale for at losse havaffald, som opsamles under fiskeri. Dette affald udgør i øvrigt 90 % af det, der fanges i nettene, og fiskerne har pligt til at sortere affaldet, og hvis de ikke kan identificere det, skal det kategoriseres som »særligt affald«, der kræver særlige former for behandling. I henhold til den gældende lovgivning er det i praksis fiskerne, som betaler for at rense havet for en forurening, de ikke selv har forårsaget. EØSU mener, at fiskerne med den rette uddannelse kan tilføre stor merværdi, hvor de på den ene side bidrager til at rense havet og på den anden side til at sætte gang i en god cirkel for økonomisk integration af den udførte aktivitet⁽¹⁸⁾.

Bruxelles, den 12. december 2018.

Luca JAHIER

Formand

for Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg

⁽¹⁵⁾ EØSU's udtalelse (NAT/742) om Engangsplast (EUT C 62 af 15.2.2019, s. 207).

⁽¹⁶⁾ COM(2018) 340 final.

⁽¹⁷⁾ COM(2018) 33 final.

⁽¹⁸⁾ EØSU's udtalelse om strategi for plast i en cirkulær økonomi (inkl. indsats mod havaffald) (EUT C 283 af 10.8.2018, s. 61). EØSU's udtalelse (NAT/742) om engangsplast (se fodnote 15).

EØSU's udtalelse (NAT/749) om Den Europæiske Hav- og Fiskerifond (EHFF) (se fodnote 8).